

وقتی خدا به تو چشمک می زند

وقتی خداوند از طریق همزمانی وقایع،
مستقیماً با شما حرف می زند

نویسنده:
اسکوایر راشنل

مترجم:
ثریا بیات مختاری

سرشناسه: راشنل، اسکوایر دی، ۱۹۳۸ - م. *Rushnell, Squire D*
 عنوان: و نام پدیدآور: وقتی خدا به تو چشمک می‌زند: چگونه خداوند از طریق همزمانی وقایع، مستقیماً با شما حرف می‌زند/ نویسنده اسکوایر راشنل؛ مترجم ثریا بیات‌مختاری
 وضعیت نشر: مشهد، مرندیز، ۱۳۸۹.
 مشخصات ظاهری: ۱۶۸ ص.
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۰۶-۰۴۳-۴
 وضعیت فهرست نویسی: قیفا
 یادداشت: عنوان اصلی: *when God winks at you*
 موضوع: همزمانی — جنبه‌های مذهبی — مسیحیت.
 موضوع: زندگی مذهبی — مسیحیت
 شناسه افزوده: بیات‌مختاری، ثریا، ۱۳۳۶ -
 رده‌بندی کنگره: ۱۳۸۹ هـ/۲۵۹/۵۲ BV۴۵۹۹/۵۲
 رده‌بندی دیویی: ۲۲۱/۷
 شماره کتابشناسی ملی: ۲۰۰۲۴۹۳

نشر مرندیز

وقتی خدا به تو چشمک می‌زند WHEN GOD WINKS AT YOU

نویسنده: اسکوایر راشنل
 مترجم: ثریا بیات مختاری

طرح جلد: متین طباطبایی

چاپ: کامیاب

نوبت چاپ: اول، ۱۳۸۹

شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

قیمت: ۳۹۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۰۶-۰۴۳-۴

مشهد، تلفن ۷۲۷۴۷۶۵، دورنگار ۲۲۵۱۳۰۲

تهران، پارسیان، تلفن: ۶۶۹۶۴۱۶۴

نشانی سایت اینترنتی: www.marandiz.com

فهرست

مقدمه‌ی ناشر ۷

بخش اول: چشمک‌های خداوند شخصی و خصوصی است ۹

زمانی که به شفافیت بلور است ۱۳

داستان شگفت‌انگیز تیم ۱۵

وقتی که خداوند لبخند می‌زند ۱۹

تصویر خاطره‌انگیز ۲۳

بخش دوم: چشمک‌های امید و اطمینان ۲۹

ستاره‌ی شهرت و افتخار ۳۱

عکس اسرارآمیز ۳۶

طرح پرواز خداوند ۴۰

مکالمه تلفنی عجیب و باور نکردنی ۴۳

بخش سوم: خداوند بر گذر از فقدان‌ها چشمک می‌زند ۴۹

لبخندی بر صورت غمگین دلک ۵۲

دریای زردی از تاکسی‌ها ۵۵

چشم او بر من و گنجشگ نگران است ۵۷

بخش چهارم: خداوند به آرامش چشمک می‌زند ۶۱

مادر قرمزپوش ۶۵

مکانی در دهکده ۶۸

پاریسِ ناتالی ۷۱

بخش پنجم: خداوند بر نیایش چشمک می‌زند. ۷۵

درخواست یک مهلت دوباره ۷۸

چشمکی در تنهایی ۸۷

انتظار غیرمنتظره‌ها را داشتن ۹۰

نیایش برای تجدید دیدار ۹۳

بخش ششم: چشمک‌های خداوند بر دعا‌های اجابت نشده. ۹۷

چرا من، چرا حالا؟ ۱۰۱

زیرکانه‌ترین اشتباه ۱۰۴

بخش هفتم: چشمک‌های خداوند به‌جا و به‌موقع است. ۱۰۹

ندای خداوندی ۱۱۲

وای خدای من! ۱۱۶

صدای صبحگاهی ۱۱۸

یک آواز آبی بخوان ۱۲۱

برایش هدیه‌ای باش ۱۲۷

بخش هشتم: خداوند بر خانواده چشمک می‌زند. ۱۳۱

عشق و ایمان مادری ۱۳۲

از دلشکستگی تا نهایت خوشبختی ۱۳۹

پایان روزهای بدشگون ۱۴۸

بخش نهم: خداوند بر جستجوها چشمک می‌زند. ۱۵۱

در جستجوی پیام یک عکس قدیمی ۱۵۳

مقدمه‌ی ناشر

ذات مقدس باری تعالی در قرآن کریم می‌فرماید: كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ^۱. آنچه از این کلام روشن فهمیده می‌شود این است که خدای تعالی در تمام سطوح هستی حاضر و ناظر است و به نسبت تمام موجودات عالم وجود از خود شأنیت نشان می‌دهد. علامه طباطبایی در تفسیر شریف المیزان می‌فرماید: خدای تعالی در هر روزی کاری دارد، غیر آن کاری که در روز قبل داشت و غیر آن کاری که روز بعدش دارد، پس هیچ یک از کارهای او تکراری نیست و هیچ شأنی از شئون او از هر جهت مانند شأن دیگرش نیست. هر چه می‌کند بدون الگو و قالب و نمونه می‌کند، بلکه به ابداع و ایجاد می‌کند و به همین جهت است که خود را بدیع^۲ نامیده است. از این جهت بدیهی است که همه‌ی ادیان الهی حضور خداوند را به زبانی مخصوص به خود توصیف کرده و برای بیان حضور همیشگی و ارتباط دائمی او با بندگان توصیفات خاص خود ارائه دهند، مولانا همین حضور و ارتباط را به زیبایی بیان کرده است:

جمله‌ی ذرات عالم در نهان
با تو گویانند روزان و شبان
ما سمیعیم و بصیریم و خوشیم
با شما نامحرمان ما ناخوشیم

۱. سوره الرحمن، آیه ۲۹

۲. تَبْدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ. سوره بقره آیه ۱۱۷

اگر مولانا برای نشان دادن این ارتباط از واژه‌ها و بیان خاص خود استفاده می‌کند، از آنجا که موضوعی چنین مهم از دغدغه‌های همیشگی بشر بوده است از نگاه نویسنده‌ای که در فرهنگی دیگر رشد کرده، بسیاری از اتفاقات عجیب و غیرقابل پیش‌بینی در واقع تجلی ذات خداوند هستند؛ برای مثال مشکلی قدیمی که ناگهان برطرف می‌شود یا سفر کرده‌ای که ناگهان از راه می‌رسد، همه و همه چیزی نیست جز تأکید خداوند بر این نکته که من حضور دارم و همیشه در کنار تو – انسان – هستم و خواهم بود و پر واضح است اشاره به اعتراف نویسندگان و مؤلفانی از فرهنگ‌های دیگر – مانند مسیحیت – به هیچ‌وجه تبلیغ مذهب و دین نویسنده نیست و چه بسا یافتن صورت‌هایی دیگر از توصیف جهان هستی و رابطه‌ی انسان و خداوند سبحان، از این جهت ارزشمند باشد که شرحی دیگر و تصدیقی دوباره بر معرفتی است که اسلام در نهایت زیبایی و ایجاز بیان کرده است.

بر همین قیاس اگر نویسنده‌ای برآمده از فرهنگی دیگر، برای توصیف و تشریح حضور و ارتباط دائم خداوند با بنده از تمثیل نگاه دو نفر به هم استفاده کند، ساده‌انگارانه است اگر فرض کنیم چون خداوند ما را می‌بیند، پس به همین دلیل برای خدا چشم در نظر گرفته است. چرا که در این جمله و جمله‌هایی از این دست، دیدن خداوند، دیدنی شبیه دیدن انسان نیست.

آنچه اهمیت دارد این است که در این دوره و زمانه که هر روز و هر لحظه انسان از خداوند دور می‌شود، به این نکته آگاه باشد که خداوند همیشه و در هر زمان حضور دارد.